

Протокол

гр. София, 20.02.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 20.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **11291** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 11:22 ч. се явиха:

ИЩЦАТА: М. И. М. Ч. - редовно уведомена, се явява лично и с адв. Б., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ: ПРОКУРАТУРАТА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ - редовно уведомена, се представлява от юрк. М., с пълномощно приложено към писмения отговор на исковата молба.

Софийска градска прокуратура - редовно уведомена, не изпраща прокурор за участие в производството по делото.

Не се явяват вещите лица, които са нередовно уведомени.

Процесуалните представители на страните (поотделно): Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, като съобрази липсата на процесуални пречки за разглеждане на делото в днешното съдебно заседание,

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

АДВ. Б.: Нямаме възражение по проекто-доклада. Във връзка с дадените указания в него конкретизираме, че т.4.1 от доказателствените искания в исковата молба към настоящия момент не е необходима, тъй като същата е резултирала в представеното

към исковата молба съдебно решение, с което Заповед №РД04724/16.12.2019 г. на административния ръководител на Специализираната прокуратура е отменена. По т. 4.2 конкретизираме искането си, като молим съдът да задължи ответника да представи атестационна оценка на ищцата за 2019 г., както и справката за натовареността на магистрати за 2019 г., въз основа на които комисията е определила процента на натовареното и съответно е присъдила съответните точки послужили като основание за включването и в Заповед №РД-04-701/06.12.2019 г. на административния ръководител на Специализирана прокуратура. Считам, че не е необходимо и доказателственото ни искане по т.4.3. Колкото по точка 4.4. идеята, която сме имали е, че ответникът е уведомен за приключване на дисциплинарното производство преди 19.12.2019 г. Мисля, че няма да се налага събирането на писмени доказателства в тази насока, ако приемем този факт за безспорен по делото, предвид изричното признание на ответника в писмения отговор за получената сума- на стр. 2, т.1, последен абзац отдолу нагоре относно претендираната сума в размер на 10 626 лв. Да се даде възможност на вещите лица да извършат експертизата, за което сме приложили вносна бележка за платен депозит.

ЮРК. М.: Нямам възражение по проекто-доклада, даден с определението за насрочване на делото в открито съдебно заседание. Моля да ми се даде възможност да проверя кога е получен акта за приключване на дисциплинарно производство № 7/2018г от административния ръководител на Специализирана прокуратура /за закрыта/, в частност дали е получен, както твърди ищцата на 13.12.2019 г. По отношение на втория факт поддържам това, което съм изложила в отговора на исковата молба, че не оспорваме обстоятелството, че сумата изплатена на прокурорите в Специализирана прокуратура като допълнително трудово възнаграждение за 2019г. е в размер на 10 626 лв. и тази сума е щяла да бъде получена ако заповедта от 06.12.2019 г. не беше отменена със заповедта от 16.12.2019 г. Не се противопоставяме да се даде възможност на вещите лица да извършат експертизата. По доказателствата, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА писмените доказателства, чието събиране е допуснато с определението за насрочване на делото в открито съдебно заседание.

ДАВА възможност на ответника в 10-дневен срок да изрази изрично становище, дали оспорва факта относно датата на получаване на уведомлението за приключване на дисциплинарното производство от административния ръководител на Специализираната прокуратура, съответно дали тази дата е 13.12.2019 г.

Съдът намира, че следва да бъде дадена възможност за извършване на допуснатата комплексна съдебно – медицинска и психологична експертиза. Депозитът е внесен от ищцата и вносният документ е приложен по делото на 15.02.2023 г.

Предвид изявленията на адв. Б. в днешното съдебно заседание е отпаднала необходимостта от произнасяне по останалите доказателствени искания направени с исковата молба.

По т.4.2 и т.4.4 от доказателствените искания в исковата молба, СЪДЪТ ОПРЕДЕЛИ: ДАВА възможност на ответника в 10-дневен срок да представи заверен препис от Заповед №РД-04-701/06.12.2019г. на административния ръководител на Специализираната прокуратура /закрыта/, атестационна оценка на прокурор М. И. М. – Ч. за 2019 г. и справката за натовареността на магистрата за 2019 г.

ЮРК. М.: Тъй като нямам достъп до атестационните оценки, моля за препис от

протокола, който да представя пред главния прокурор.

По искането на пълномощника на ответника, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДА СЕ ПРЕДОСТАВИ ЗАВЕРЕН ПРЕПИС от протокола на процесуалния представител на ответника.

АДВ. Б.: Водя допуснатите ни двама свидетели.

В залата се въведе първият свидетел.

Съдът пристъпва към снемане самоличността на явилите се свидетел:

Д. Д. Г., ЕГН [ЕГН], неосъждан, без дела и родство със страните.

СЪДЪТ предупреди свидетеля за наказателната отговорност по чл. 290 НК.

Предупреден свидетеля обеща да каже истината.

Разпитан свидетелят отговори: С М. се познаваме отдавна, ние сме от един град. През 2011г. аз бях назначен като съдия в Специализирания наказателен апелативен съд, където работих до средата на 2020 г., когато се пенсионирах. Мисля, че преди това около 2017 г. или 2018г. не мога по-точно да кажа, тя бе командирована от Районна прокуратура [населено място] в Специализирана прокуратура и бяхме в една сграда. Моят кабинет беше един етаж по-нагоре. Ежедневно сме се срещали и си разменяхме по някоя приказка. Споделяла ми е с какво се занимава. Тъй като съм бил 19 години районен и окръжен прокурор познавам някои неща и сме споделяли и обсъждали дори и казуси. През 2019 г. тя много радостна ми сподели, че дисциплинарката ѝ е приключила и изпитваше радост и удовлетворение. Непосредствено преди нова година се срещнахме пред сградата на съда и думите ѝ бяха: „Как може така да ме размазват, отказаха ми ДМС“. Преди това се е хвалила, че има награди за добра работа и аз съм останал с впечатление, че тя работи добре и е оценена добре от ръководството на Прокуратурата. Посъветвах я да иска заповедта, но тя каза, че нищо не ѝ дават. Каза още: „Как може, какво не направих, какво не изпълних както трябва?“ и се разплака. Ръцете ѝ трепереха. И нещата останаха така. Следващите дни, когато сме се срещали по коледа и след нова година тя нямаше никакво настроение за работа. Постоянно се страхуваше, че нещо може да ѝ направят, след като не е оценена и то след толкова награди и положителни оценки и накрая отказ от ДМС, което всички сме чакали. От там нататък, когато сме се срещали все продължаваше да изпитва този страх какво може да ѝ се случи. Останало ми е в съзнанието изрази, които съм чувал от нея: „Не знам как ще ме сготвят“. Около нова година, доколкото си спомням, тя каза, че трябва да постъпи в болница. След това седмица или две, не си спомням точно, но беше след нова година се видяхме пак и тя ми каза, че е била в болница „Т.“, в неврологично отделение за лечение. Дори веднъж отидохме да обядваме в близкото заведение, ръцете ѝ продължаваха да треперят и трябваше да ги сложи върху масата за да ги контролира. Трудно ѝ беше да държи приборите за хранене. Това ми е направило на мен впечатление, това е което аз лично съм възприел. Повтарял съм ѝ да не се притеснява, че нещата ще се оправят, че тя е оценена, но не съм останал с впечатление, че това и е подействало успокоително. През месец май аз се пенсионирах и не сме подържали контакт с М.. Никога не ми е споделяла да има други притеснения освен това, което говорих дотук. Тя е споделяла в онзи период, че синът ѝ ще иде да учи във В., защото е приет в университет там. В къщи тя има подкрепа. Съпругът ѝ е съдия, но не в Специализирания съд. В този смисъл извън службата, в личния и семейния си живот се чувстваше добре. За нейната работа, като прокурор мога да кажа, че тя работеше с огромно желание и сме обсъждали отделни

случаи и казуси, тъй като аз повече от 40 г. съм бил прокурор и съдия. Постоянно се страхуваше, непрекъснато- какво може да й се направи от ръководството. Оплакваше ми се лично, че нито й се яде, нито й се спи.

АДВ. Б.: Нямам повече въпроси.

ЮРК. М.: Нямам въпроси към свидетеля.

Съдът приключи с разпита на свидетеля.

В залата се въведе вторият свидетел.

Съдът пристъпва към снемане самоличността на същия:

Б. Л. Ч., ЕГН [ЕГН], неосъждан.

Съдът предупреди свидетеля за наказателната отговорност по чл. 290 НК. Предупреден свидетеля обеща да каже истината.

На въпроси на адв. Б., свидетелят отговори: Работя като съдия в Районен съд [населено място]. От 26 години съм в съдебната система. Бил съм прокурор 5 години, а през останалото време повече от 20 години съм съдия. М. Ч. е моята съпруга. Тя работи повече от 25 години в прокуратурата. Петнадесет години беше административен ръководител на две прокуратури и след като й изтекоха мандатите я командироваха в Софийска окръжна прокуратура, а след това и в Специализираната прокуратура. Тя винаги е посрещала работата си с ентузиазъм и аз винаги съм и се възхищавал за това съм я подкрепял заради това. Явно това беше забелязано в Специализираната прокуратура, защото 2019 г. тя вече беше там, защото тогава единствено тя и още един неин колега работеха на 100 % натовареност в три отдела на Специализираната прокуратура - в отдел „Антитероризъм, „Криминален“ и „Изпълнение на наказанията“. Проблемите и натоварването в работата бяха големи, но тя ги приемаше с ентузиазъм и се гордееше, въпреки натовареността. Тя ми беше споделила, че едва ли не е постигнала рекорд за реализации в Специализираната прокуратура и повече от 20 осъдени лица. Тази реализация представлява съвместна работа на ДАНС, МВР, Специализираната прокуратура, т.е. разкрита престъпна дейност. Тя се гордееше, че беше сред първите 5 прокурора, които бяха включени в отдел „Антитероризъм“ към Специализираната прокуратура. Това са факти към края на 2019 г. Към края на 2019г. беше и приключила една процедура по дисциплинарно производство срещу съпругата ми, което беше образувано по лични мотиви срещу нея, но в края на годината тя беше спокойна, че всичко това е приключило с благоприятен за нея изход от една страна, защото тогава имаше становище на дисциплинарния състав, че тя не подлежи на наказване. Началото на декември месец имаше и окончателно становище, което беше в нейна полза. Тя беше спокойна и цялото семейство беше спокойно, че всичко е приключило и тогава изведнъж се получи срыв на 19.12.2019 г., като не й изплатиха ДМС. Тогава- на 19 декември както обикновено си я посрещнах на [улица]. Като я видях тя беше като шокирана и трепереше цялата. Думите и бяха: „К. ми какво ни им угодих при цялата тази всеотдайност и денонощен труд, че да заслужавам такова отношение и такава обида“. Беше ми казала, че още същия ден е правила опити да получи въпросната заповед, с която и се отказва да получи възнаграждението, но тогава не са й дали достъп до административния ръководител, а секретарката му е отказала да й предостави заповедта. Последния работен ден на същата година беше правила опити да получи заповедта отново безуспешно и тогава тя беше депозирала изрична молба с искане да й се връчи заповедта. М. един месец, докато й връчат заповедта. Това невръчване на

тази заповед допълнително много я разстрои, тя се чувстваше унижена. Който и да е на нейно място ще се почувства така. Тя през цялото това време, този един месец започна да не може да спи по цели нощи. Започнах и аз да будувам с нея, и аз по цели нощи не можех да спя. Не е нормално, ако съпругата ти не може да спи, ти да спиш. Тя не можеше да приеме тази несправедливост, че някои колеги, които нямат по един осъден за годината получиха по 7000 лв. ДМС, а на нея не са й дали нито стотинка. Сринаха се плановете ни за посрещане на нова година със семейството. Освен, че не можеше да спи, започнаха да й треперят ръцете. Тогава се наложи да потърси консултация с лекар и я приеха в „Т.“. Правиха й изследвания, както за безсънието, така и за треперенето и предприеха лечение. Има подобрение. Напоследък има подобрение. На нея й се налагаше да слага ръцете на масата за да не се вижда това треперене. М. доста време преди да настъпи подобрение. След лечението в болница те й изписаха медикаменти. След лечението виждам позитивната промяна. М. около година, година и половина преди подобрението. Казах, че има подобрение, но тези последици все още личат и не са отшумели напълно.

АДВ. Б.: Нямам повече въпроси.

ЮРК. М.: Нямам повече въпроси.

Съдът освободи свидетеля.

АДВ. Б.: Нямам други доказателствени искания. Да се изготви заключението и да се уведомят вещите лица.

ЮРК. М.: Нямам доказателствени искания. Да се даде възможност на вещите лица да изготвят заключението.

За събиране на доказателства, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОТЛАГА ДЕЛОТО И ГО НАСРОЧВА за 03.04.2023 г. от 10:30 ч., за която дата и час страните са уведомени на основание чл.138, ал.2 АПК.

ДА СЕ УВЕДОМЯТ вещите лица.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 12:15 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: